

POZARAŻAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); pierwsze a jasne, drugie pochylone.

plusq 3 sg n było się pozarażało. ◇ [*con 3 pl subst by się pozarażały.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. pozarażać.

Nabawić się choroby, zarazić się (o wielu): [z miełzkánia ich [synogarlic] trzebá gnoy częfto wymiátác y chędożyć by się nie pozárażały Cresc 1571 589.]

Przen: Przyjąc od kogoś fałszywą naukę [czym]: [Iozafat] rozefłá po wŕzytkim kroleŕtwie ſwoim kápłany/ áby ludu poſpolitemu kazáli á náuczáli drogi prawdziwey/ á wyſtrzegáli z błędow modlárfkich lud poſpolity/ ktorým ſie iuż było wiele pozarażało [!] ludzi w Zydofctwie. BielKron 84.

Formacje współrdzenne cf RAZIĆ.